

BRJEF

Hannes Hafstein

Herra ritstj.

Eggert Claessen gerir — ef gamansamlega má að orði komast — of lítið úr Hannesi Hafstein, í minningargrein sinni í Lesbók Mbl. 30. nóv., er hann segir, að hann hafi aðeins verið „rúmlega meðalmaður á hæð“. Hæð hans var fyrir nál. 50 árum, röskir 68 þuml. danskir, og var það á þeim dögum, er menn voru ekki eins hávaxnir hér á landi og nú, mun meira en meðalhæð. Claessen hefir þarna farið ólíkt því sem vanalega er, en það er að menn geri of mikið úr hæð þeirra, sem þeim finnst mikið um. Jeg minnst þess t. d., að maður sagði við mig, að Tryggvi Gunnarsson, móðurbróðir Hannesar Hafsteins, væri 3 álnir; en jeg hygg að þeir frændurnir hafi verið álíka háir, án þess þó að mjer væri eins vel kunnugt um hæð Tryggva einsog systursonar hans. En hafi munurinn verið nokkur, þá var hann víst sá, að Tryggvi var heldur lægri.

Mbl.
Um heilsuprot og dauða Hannesar Hafsteins hefi jeg ýmislegt heyrt og sjeð, sem jeg hygg ekki rjett vera. Jeg heyrði hann sjálfan segja frá því, að hann hefði á skólaárum sínum fengið tauga-veiki, og upp úr henni æðabólgu, sem honum batnaði aldrei til fulls. Þegar hann varð fyrir mikilli sorg 1913, brast smáað í heilanum. Þessi heilablæðing ágerðist svo síðar, að fullkomin heilsuprot og dauða hans leiddi af — að því er mjer hefir sagt verið.

Frá Agli Skallagrímssyni er það sagt, að hann þrútnaði svo af harmi eftir dauða Böðvars sonar síns, að fötin rifnuðu utanaf honum. Það virðist ekki ólíklegt, er hann þrútnaði svo, að einhver æðil kynni að hafa brostið, ef dregið hefði verið úr þanþoli æðaveggjanna sakir undangenginna veikinda.

4. des.

Helgi Pjeturss.